

[Larsen-Badse.]

der ligger bestemte Oplysninger for Ministeren til Grund for den, selv om Ministeren ved den Lejlighed forsigtigt tilføjede, at noget bestemt derom kan ingen vide, før Regnskaberne foreligger.

Med Hensyn til § 4, hvor selve Sukkerprisen fastsættes, ogsaa Loftet over Sukkerprisen, ogsaa Fordelingen af Overskuddet til Staten, Forrentning af De danske Sukkerfabrikkers Aktiekapital o. s. v., ønsker jeg at sige, at jeg ikke er uenig i de Bemærkninger, det ærede Medlem Hr. Clausager fremsatte paa dette Punkt, for saa vidt angaar selve Prisen paa Sukkeret. Den halve Øres Forhøjelse, der ved dette Forslag indføres i Forhold til i Fjor, tror jeg nok vil medgaa til Sukkerfabrikkernes Driftsomkostninger alene derved, at forskellige af de Ting, Sukkerfabrikkerne skal bruge i Produktionen, er steget i Pris paa Grund af Valutaforholdene; jeg nævner Prisstigning paa Kul, Olie og den Slags Ting; erfaringsmæssigt er det vel ogsaa saaledes, at en Sukkerkampagne slider stærkt paa Anlægget, og de Nyanskaffelser af Reservedele o. s. v., der skal ske i den Anledning hvert Aar, sker alle sammen fra Udlandet, og der vil naturligvis de nuværende Valutaforhold komme til at spille en saadan Rolle, at kan den halve Øre, som selve Forhøjelsen andrager efter Ministerens Forslag, dække dette, saa er jeg tilbøjelig til at mene, at der ikke vil blive noget som helst tilovers af den til Efterbetaling til Roedyrkerne.

Men for øvrigt maa jeg, hvad selve Prisforhøjelsen angaar, sige, at den højt-ærede Minister synes at have taget meget lidt Hensyn til den almindelige Prisforhøjelse, som det formentlig var Meningen skulde indtræde, da Regeringen gik over til sin nuværende Valutapolitik, og naar det Hensyn, der er taget, er saa lille som det, der har faaet Udtryk i den halve Øre her, ved jeg ikke, om jeg deri maa lægge, at Regeringen paatænker i den nærmeste Fremtid at forlade denne Valutapolitik og vende tilbage omtrent til det Standpunkt, hvorpaa vi stod indtil den 1. Februar i Aar. Der er al mulig Anledning til at spørge derom, thi i Forslag af samme Karakter, som har været fremsat fra forskellig Side og angaaende forskellige Forhold, synes man at have taget Konsekvensen af den nye Valutapolitik, men den synes man ikke i tilstrækkelig Grad at have taget ved Udarbejdelsen af dette Forslag.

Maa jeg yderligere i Forbindelse med § 4 gøre en Bemærkning om Forrentningen af Sukkerfabrikkernes Aktiekapital. Nu

hørte jeg, og det vil man altid høre, at 4 pCt., 5 pCt., 6 pCt. o. s. v. er sagtens nok til De danske Sukkerfabrikker til Forrentning af Aktiekapitalen. I et demokratisk Samfund er det vel altid taknemmeligt at sige noget saadant, og jeg agter heller ikke at stille Forslag om et højere Udbytte for Sukkerfabrikkerne, men jeg ønsker dog at føje til, at De danske Sukkerfabrikker er nu en Gang det faste Punkt i vor Sukkerfabrikation herhjemme, og dertil kommer, at netop De danske Sukkerfabrikker har ført en saadan økonomisk Politik, at det har været muligt selv i de vanskelige Tider at opretholde Sukkerfabrikationen.

De danske Sukkerfabrikkers Aktiekapital er 22½ Mill. Kr., og ser man paa de svenske Sukkerfabrikker, vil jeg tro, at deres Kapacitet er omtrent den samme, men de arbejder, saa vidt jeg ved, med en Aktiekapital paa en 100 Mill. Kr., og nu skal man ikke straffe De danske Sukkerfabrikker paa noget Punkt, fordi de gennem Aarene har ført en klog Forrentnings- og Afskrivningspolitik, altid har kunnet holde Anlægene paa den mest moderne Højde og i det hele taget været i Stand til at underbygge og opretholde Sukkerfabrikationen herhjemme. Men det er maaske saadanne Ting, der er medvirkende til, at man ikke saaledes som i Fjor møder med en færdig Overenskomst med De danske Sukkerfabrikker. I Fjor mødte man med en saadan Overenskomst ligesom ogsaa med en Overenskomst med Roedyrernes Organisation. Der savnes desværre i dette Øjeblik saadanne Overenskomster, og jeg antager, at Rigsdagen og ogsaa Ministeren ikke vil være særlig glad ved at føre en Lov igennem, uden at man i det mindste har de Parter med sig, om hvilke der lovgives.

I § 6 bibeholder Ministeren den Bemyndigelse, han har fra sidste Aar til at ansætte Engrospriserne og Detailpriserne. Saa vidt mig bekendt har Ministeren ikke skredet ind paa noget Tidspunkt, for saa vidt Detailpriserne angaar, og det ligger formentlig i, at De danske Sukkerfabrikkers hele Prispolitik og Handelsorganisation her i Landet alle Dage har været saaledes, at Detailpriserne og Detailavancen har været holdt indenfor en rimelig Grænse, saa der aldrig har været Anledning til at føre Klage derover.

§ 7 omhandler Tilfælde, hvor Forbrugere af Sukker skal have det til Verdensmarkedets Pris, og her tænker man vel særlig paa saadanne Tilfælde, hvor Sukkeret gaar ind i en Fabrikation, som eksporteres.